

KELECSÉNYI CSILLA -FLUIDITÁS

Alkotó és befogadó találkozásának első állomása általában a találkozás konkrét színterének, a kiállításnak a címe, amely jó esetben utal a gondolati, műfaji vagy érzelmi indíttatásra és egyfajta irányt jelöl ki az értelmezés, befogadás számára.

A művész által választott *fluiditás* jelentése: folyékonyság, cseppfolyósság vagy mozgékonyság. Általános értelemben a fluiditás azt jelenti, hogy valami könnyen áramlik, mozog, vagy változik.

Pontos választás a művész részéről, mely nem csak az itt bemutatott műveket, de őt magát, az alkotáshoz való viszonyát is jól jellemzik.

Pályakezdésétől máig elsősorban autonóm képzőművészként dolgozik. Minden műfajt kipróbál, adaptál, elemeiben beépít műveibe - a festés, a kollázs, a kézzel merített papír, a szövés a hímzés a design és az autonóm művészet határterületei egyaránt foglalkoztatják és az e tárgyak köréhez kapcsolható teoretikus kutatás is.

Gazdag és sokrétű pálya az övé.

Az izgalmas velemi kezdetekkor nyilván nem véletlenül nyúlt a performance műfajához, hiszen az egy komplex lehetőség az érzékek, a színek, az anyagok, a mozgás, a hangok, a gesztusok, a gondolatok együttes, minden érzékszervet bevonó, intenzív megjelenítésére.

Amikor a textilt választja, ott is a többrétegűség, a rétegekbe hatolás, hasítás, kinyitás, a mélyebb rétegekbe való betekintés érzékelhető. Anyagok és gondolatok transzparenciája valósul meg, válik kifejezőmóddá.

A járda vagy a térkép sem konkrét felület számára, hanem a viszonylagosság, a történeti mélység feltárásának lehetősége, melyet különböző anyagkísérleti tapasztalatok bevonásával tár elénk. Semmit nem lát és láttat egyeneműként, egyféleképpen.

Dekonstruál és rekonstruál, ha kell széttépi, majd újraépíti - már egy más valóságként - választott témáját, használja a nyomat, a frottázs, az asszemblázs, a kollázs, a gépi varrás technikáját, módszertanát – színek, formák, képek, történetek és érzések rétegződnek egymásra, olvadnak össze, áramló, mozgó fluid valóságokat hozva létre. Mert az így létrejött új alkotások soha nem egyeneműek, egyjelentésűek – alkotó és befogadó számára újabb és újabb értelmezéseket, érzelmi kapcsolódásokat kínálnak.

Nincs ez másképp festményein sem. A mozgás, a lebegés, az áramlás az, ami primer látványként megszólít.

A művész maga mondja, hogy nem igyekszik túlzott tudatosságra, hagyja, hogy belülről felbukkanjon, leképeződjön a szín, az alak, a forma, ami a képen megjelenik.

Ez az alkotásmód rokon a szürrealizmus gondolkodásmódjával – ő is úgy reflektál folyamatosan önmagára és a világra, hogy a tárgyi valóság feletti, mögötti tartalmak megragadását tűzi célul. A képzelet, az álmok, a látomások és az ösztönök felszabadítására törekszik.

1924-ben a Szürrealizmus első kiáltványában ez olvasható: „A léleknek olyan zavartalan önműködése (tisztá automatizmus), melynek célja szóban, írásban vagy bármi más módon kifejezni a gondolkodás valódi működését.

A festményeken és akvarelleken színek, formák, érzések és gondolatok kavarnak, áramlanak – itt is több réteg rajzolódik egymásra, megszólít, behív minket a rétegek közé., mint egykor a Szálkonstrukciókkal, de itt az áramlás, a folyamat-érzés a domináns.

A képcímek is utalnak itt-ott ezekre a folyamatokra – gondolok itt az Olvadó struktúrák, az Olvadó színek vagy a Feloldódás képcímekre. Ezeken nagyon sűrű a szövedék. Volt aki Gulácsyra asszociált egyik-másik kép láttán, és valóban, Az Ópiumszívó álmának rétegei is eszünkbe juthatnak akár róluk.

A Kiválasztódás sorozat nagyobb foltokkal dolgozik, Ezek közül a nagyobb méretű és formájú színrétegek közül bukkannak felszínre – markáns, kontrasztos gondolatként, vagy érzésként- a világos vonalalakzatok.

Ezekkel közvetlenül rokonítható a kis színcsíkokkal operáló ötös sorozat, melyen hasonló vizuális megközelítéssel jelenik meg például a Glória motívuma.

A Mikro és a Makro akvarellek és az Öröm képei hangsúlyos meleg színeikkel talán elsősorban érzelmi és hangulati víziókat közvetítenek. De ahogy például az öröm érzése, megélése sem egynemű érzés, villódnak benne árnyalatok, emlékek, asszociációk, nincs ez másképp ezeken a képeken sem, ezeket a vonatkozásokat az izgalmas, többféle színben felbukkanó vonalgesztusok, színelrétegek érzékeltetik.

És hogy mennyire folytonos és egységes az életmű, a Öltésvariációk 10 évvel korábbi kis sorozata mutatja, amely más eszközöket, anyagokat, technikát használva, de azonos gondolkodásmóddal fejezi ki alkotója üzeneteit. Itt is rétegeket, foltokat, grafikus, szabad vonalakat, színeket látunk - gondolati és érzelmi rétegeket.

Kelecsényi Csilla művei egy folyamatos áramlásban, mozgásban létező, szabad lelket közvetítenek. Olyan alkotót, aki folyamatosan reflektál a világra és önmagára, emlékekre és jelevalóra, érzésekre, ösztönökre és gondolatokra - mindezt a tudattalan elemi kitérüléssel, egyfajta lelki színesztéziával. Különleges világ ez, mely csak látszólag kaotikus, mégis gazdag, kézzel fogható lélek-üzeneteket közvetít.

Urbán Ágnes